

Oponentský posudek
diplomové práce Jana Stříteského
„Tábory nucených prací“

Rozsahem (na hranici obvyklého počtu stran), ani obsahem (na prvý pohled jednoduchá kompilace pořízená z několika monografií), nevyvolá posuzovaná práce u čtenáře žádné větší uspokojení. Autor zřejmě zvolil nejsnadnější cestu jak splnit jednu ze závěrečných studijních povinností předepsaných na právnické fakultě. Práce tak vyznívá spíše jako propagandistická reprodukce známých skutečností než jako pokus o solidní právněhistorickou studii.

V úvodu chybí údaje o právní úpravě a existenci zařízení historicky srovnatelných s tábory nucených prací na našem území již ve starší době např. v 19. století donucovací pracovny, a ještě dříve tzv. robotárny v tereziánském období. Také uherské právo v době monarchie upravovalo tento institut např. v roce 1913 zákonným článkem XXI. Zvláštní druh donucovacích pracoven byl zaveden později, roku 1929 i v ČSR a konečně také na samý závěr existence pomnichovské ČSR v březnu 1939 zřídila vláda kárné pracovní tábory.

Autor, jak naznačuje výše, povšechně informuje o vzniku táborů nucené práce v ČSR od roku 1946, podrobněji pak od roku 1948. Ovšem například téměř vynechal studium přípravy návrhu zákona č. 247/1948 Sb. Také práce příkazovacích komisí a dalších orgánů státu zabývajících se určováním osob zařazených do táborů i vlastní táborový režim je zpracován spíš novinářsky, resp. obecně historicky s malou oporou v předpisech. Nutno je ovšem dodat, že autor se s touto snadnou metodou zpracování svého diplomového úkolu netají, naopak ho otevřeně přiznává v závěru práce. Nelze ovšem souhlasit s jeho představou, že postihnul existenci a činnost táborů na území ČSR v poválečném období v celé šíři.

Práce může být předmětem obhajoby, kterou tímto doporučuji.

Praha 3. září 2007

Doc. JUDr. Ladislav Soukup, CSc.